

Az élet csontja

Szabad vagyok –
tehát vásárolok.
És többfunkciós,
mint a számítógépem
új egere.

Még pontosabban:
hipermarket.
Amire gondolsz,
ne keresd,
megtalálok bennem.
Ami nincs,
egy kattintással
megrendelhető.
Előállítom magamból,
ennyi.

Mily szép
pénztári sorban álldogálni,
csinos rendben,
mint az agyaghadzsereg katonái,
mint egy sportcipő reklámban
az öröklétre csalt
hullacsillagok.

Én is arra vágyom, amire Te:
meghalni
semmi esetre sem.

Legyen vége, szólt,
akkor hátha megjön a pénztáros
Kharón is,
s nemcsak az élet csontját
rágjuk unásig.

Legyen, szólt, ki hallgatott.
Maradt volna nyugton,
tudhatta volna,
úgy a legjobb,
tévedés kizárva,
olyan, mint a nincs.
Helyette kattog a szentbeszéd,
majd pihen,
s mint a rozsdás bevásárlókocsi,
nyikorog az egészre.

Tudósítás Laibachból

Gustav minden előadás után
lehörpintett két pohár pilsenit
– se többet, se kevesebbet –
a Pri Roži vendéglő cimboráival.

Így kezdődött a karmesteri csoda:
Varázsfuvola és két pohár sör.

Ljubljana ekkor csak egy folt még
a Monarchia szakadt zsákján,
ám Gustavval megzendült a városka,
amitől beizgult a bécsi hatalom is.

Država skrbi – fintorgott száz
évvel odébb a Laibach csoport,
ipari zajokká zúzva a szép hangzású jövőt,
amitől izgult a belgrádi hatalom is.

Birodalom bomlott birodalomra,
fülbevájó zenei aláfestéssel,
közben minden maradt a régi.
S ha másért nem: a zenéért megéri.

Mahler vidám tudománya

Mert a zene öntörvény;
mintha pisilnél a márvány
szarkofágba zárt bálvány
örökké ökör valóra.

